

Zagotavljanje biovarnosti na prašičerejski kmetiji

V zadnjih tednih z zaskrbljenostjo spremljamo širjenje virusa APK (Afriške prašičje kuge) v naši soseščini. Gre za smrtonosno virusno bolezen, ki prizadene prašiče. Ta bolezen sicer ne predstavlja tveganja za ljudi, vendar ima lahko uničujoče posledice za prašičerejsko industrijo. Prenáša se predvsem preko neposrednega stika z okuženimi prašiči, pa tudi preko uživanja okužene hrane in vode. Virus je zelo odporen in lahko preživi v okolju, vključno z mesom, krmo, oblačili in opremo.

V našem interesu mora biti, da z različnimi ukrepi storimo vse, da virusa ne zanesemo v naše črede. V nadaljevanju bomo zato govorili o Biovarnost na prašičerejski kmetiji, ki je ključnega pomena za zagotavljanje zdravja in dobrega počutja prašičev ter preprečevanje širjenja bolezni. V živinoreji se izraz biovarnost nanaša na niz ukrepov, pravil in praks, ki so namenjeni preprečevanju vnosa in širjenja bolezni med živalmi ter zagotavljanju varnega in zdravega okolja za živali. Cilj biovarnosti v živinoreji je preprečiti izbruhe bolezni, ki bi lahko povzročile velike izgube pri domačih živalih, vplivale na dobrobit živali in imele negativen vpliv na gospodarstvo. Notranja in zunanja biovarnost sta dva ključna vidika, ki ju je treba upoštevati pri zagotavljanju visoke ravni biovarnosti na prašičerejski kmetiji. Notranja biovarnost se nanaša na ukrepe, ki se izvajajo znotraj prašičjih bivalnih prostorov, kjer so prašiči nameščeni, zunanja biovarnost pa se nanaša na ukrepe, ki se izvajajo zunaj prašičjih bivalnih prostorov in kmetijskih objektov.

Ključni vidiki biovarnosti v živinoreji vključujejo:

1. Nadzor dostopa: Ograje, zapornice in drugi varnostni ukrepi naj omejujejo dostop neavtoriziranim osebam vstop na kmetijsko gospodarstvo. To pomaga preprečiti nenamerno vnosa bolezni.
2. Nadzor nad gibanjem živali pomeni omejevanje gibanja živali med različnimi območji kmetije ali med različnimi kmetijami. S tem lahko preprečimo širjenje bolezni, če pride do izbruha.
3. Nadzor nad obiskovalci pomeni, da omejimo dostop obiskovalcev v živinorejske objekte, razen če je to nujno potrebno. Dostop do prašičerejske kmetije mora biti strogo nadzorovan. To vključuje namestitev ograd in zapornic ter omejevanje vstopa neavtoriziranih oseb. To pomaga preprečevati vnos in iznos potencialno bolezenskih organizmov.
4. Nadzor nad prevozom živali: Pri prevozu živali je treba upoštevati higienske ukrepe, da se prepreči širjenje bolezni med potovanjem.
5. Zdravstveni nadzor: Redno spremljanje zdravja živali in izolacija okuženih živali, da se prepreči širjenje bolezni.
6. Ločevanje različnih kategorij živali: Ločevanje različnih kategorij živali lahko zmanjša tveganje prenosa bolezni med njimi.

7. Ločevanje območij: Na prašičerejski kmetiji je treba ločiti različna območja, zlasti območje za sprejem in izpust prašičev, območja za različne starostne skupine prašičev ter območje za karanteno. Ločevanje zmanjšuje možnosti za prenos bolezni med prašiči različnih starosti in zmanjšuje tveganje za širjenje bolezni.
8. Kontrola vstopa prašičev: Pri uvajanju novih prašičev na kmetijo je pomembno izvajati karantensko obdobje, kjer se prašiči opazujejo in testirajo na morebitne bolezni, preden se jim dovoli stik z obstoječimi prašiči. To pomaga preprečiti vnose bolezni in preprečuje širjenje morebitnih okužb.
9. Nadzor nad glodavci in škodljivci: Reden nadzor in preprečevanje glodavcev in škodljivcev sta ključnega pomena za zmanjšanje tveganja za prenos bolezni. To vključuje uporabo pasti, strupov ali drugih ustreznih metod za zatiranje škodljivcev.
10. Preprečevanje stika s prostoživečimi prašiči: Prašičem na kmetiji mora biti onemogočen stik z divjimi prašiči ali drugimi prostoživečimi živalmi, saj lahko te predstavljajo vir bolezni.

Vsak sam lahko največ stori za zdravje svojih prašičev. Pomembno je, da prašičerejske kmetije upoštevajo ustrezne smernice, zakonodajo in najboljše prakse glede biovarnosti. Sodelovanje s strokovnjaki za prašičerejo, veterinarji in drugimi kmetijskimi svetovalci je ključnega pomena za zagotavljanje najvišje ravni biovarnosti na kmetiji.

KGZS-Zavod Murska Sobota
Mag. Sašo Sever, spec. za prašičerejo